

Prof. Ing. Yvonne Strecková, CSc. (1934–2006)

V lednu 2016 to bylo již deset let co odešla paní profesorka Yvonne Strecková – odešla náhle v plném pracovním nasazení. Byla to velmi silná a všestranná osobnost. Vzpomínám si, když mě přijímala v roce 2003 na nově vzniklou Ekonomicko-správní fakultu MU, kde stála u jejího zrodu. Právě založení fakulty v porevoluční době bylo pro mnohé nepředstavitelný a mimořádně obtížný úkol. Ona se s tímto úkolem dokázala vypořádat a výsledkem je dodnes fungující a jedna z nejúspěšnějších ekonomických fakult v ČR. Byla jsem jednou z prvních doktorandů, kteří na této fakultě doktorát vystudovali. Tenkrát ještě fakulta sídlila na Zelném trhu a já si dodnes pamatuji její pracovnu v posledním patře s krásným výhledem na Zelný trh (kam si ráda chodila kupovat ke stánkařům zeleninu), s obrovským množstvím knih, šanonů a velkým stolem. Její pracovní energie byla nakažlivá, pracovala do pozdních nočních hodin. Naučila mě, že nesmím couvnout před zdánlivě neřešitelnými úkoly, seznámila mě se spoustou zajímavých lidí. Byli to lidé, se kterými v dobách totality spolupracovala – ať už to byli bývalý prezident Václav Klaus nebo současný prezident Miloš Zeman. Právě za vlády Miloše Zemana rozjížděla reformu veřejné správy, v té době odešla z Brna a byla poradkyní ministra Václava Grulichy. Poté, co reforma veřejné správy byla dokončena, vrátila se zpět na akademickou půdu – zpět na svoji domovskou katedru veřejné ekonomie. Málokdo možná ví, že právě reforma veřejné správy byla v počátcích diskutována na katedře veřejné ekonomie Ekonomicko-správní fakulty MU. Vzpomínám si na nekonečné diskuse do pozdních večerních hodin k obšahovému zaměření nejen studijního oboru

veřejné ekonomie, ale právě k procesu reformy veřejné správy. To bylo dlouho předtím, než paní profesorka odešla do Prahy, kde se jí podařilo reformu zrealizovat.

Mnohým z nás velmi pomohla, mnoho z nás se od ní hodně naučilo. Svým neutučujícím optimismem, nezlomnou povahou a v dobrém slova smyslu tvrdošijnou zarputilostí dovedla motivovat a strhnout podřízené, spolupracovníky i studenty.

Pro mě osobně byla cennou a inspirující osobností. Neznala únavu ani pohodlí, nepotrpěla si na přepych a okázalost, vnější pozlátka. Až s odstupem let dokážu vyhodnotit, kolik pravdy v jejich slovech bylo. Tolik vizionářství, schopnosti zmocnit se jádra problému, podívat se na problém jinýma očima – to je pro mě jak ve vědeckém, tak osobním životě velkou výzvou.

Mirka Wildmannová

Fotografie: Archiv MU